

Les 48 hores d'Aranda davant Terol,
es converteixen en dies.
I NO PASSARAN!!!

La tasca immediata

L'entrada d'Any Nou — segon any de la guerra d'alliberació — ha de moure tots els antifeixistes, tots, els que lluitem des de tots els estadis, a un anàlisi de les situacions passades i a un examen de les possibilitats futures i immediates. Car la guerra i la revolució conjuntament tindran unes perspectives més o menys falagueres en la mateixa mesura exacta que tots plegats siguem capaços de superar defectes i visions partidistes per tal d'anar al uníson de cara a la fita única i indefugible: Vèncer el feixisme.

L'any suau acabat ha de donar-nos com a gran experiència — dolorosíssima per cert — la de la pèrdua del Nord, la importància militar de la qual fóra infantil amagar. Hi ha hagut qui ha cregut que la llenca cantàbrica lleial era perduda per endavant. Es això un error de primera magnitud. Realment les circumstàncies especialíssimes d'ordre geogràfic d'aquell territori eren gairebé insuperables, però és hora ja de dir que amb una política revolucionària del Govern base, amb comandament únic, amb una racional mobilització de masses i amb un respecte a les diverses ideologies antifeixistes de tots els sectors del nord; en una paraula, amb la constitució d'un Front Popular Antifeixista, avui encara el Nord resistiria i no hauria estat possible la pèrdua ràpida de Bilbao, ni molt menys la vergonya, que un dia la Història haurà de sospesar, del desastre de Santander.

Al Nord, ni la cinquena columna fou combatuda, ni la guerra fou identificada a la medulla del poble, ni l'Exèrcit tingué la unitat militar i política imprescindible per assolir la victòria.

I d'aquí, en gran part, la raó del fet consumat del País basc, de Santander i d'Astúries.

No és això sinó una veritat objectiva. Els herois del Nord, a part. Els enormes esforços dels lluitadors d'Astúries — Astúries la gloriosa, la màrtir — al marge. El martiri dels que encara resten fusell al braç a les altres serrallades dels indomables punts roigs del mapa proletari asturià, a una banda.

La realitat és, fou, que el Nord es perdé prematurament. I que cal treure de tot allò la lliçó que ens ve sola.

Aquí hi ha ara totes les possibilitats — una gairebé absoluta seguretat — de vèncer. Però això no fóra res sinó volguéssim, amb la nostra visió exacta dels fets, portar a la vida pública — social, política, militar, econòmica — les rectificacions que les circumstàncies ens obliguen, històricament, a introduir-hi.

El Govern, governa. L'Exèrcit és eficient. La unitat avança massa lentament, però camina.

Cal, encara, no obstant, i per damunt de tot, reforçar l'autoritat del Govern, donar més potència a l'Exèrcit del Poble, i sobretot — per damunt de tot — no parlar més d'unitat i en canvi fer la efectiva, indissoluble, indivisible.

Sense en conjunt total del Front Popular Antifeixista — motor de totes les revolucions al si del govern, de l'Exèrcit i en la vida social — podria la victòria escapar-nos de les mans.

I abans que això, tots els desprendiments personals, sectaris, particularistes. Que a l'hora de la victòria aquesta somriuria per a tots i — que no serà — si ocorre la desgràcia de la desfeta, aquesta no escolliria de carnets ni fesomies.

Reforcem el Govern, incorporem a l'obra de Govern totes les forces antifeixistes, sincerament, generosament, i donarem a l'Exèrcit, militarment potent, la garantia de la victòria i l'arma més temible per al feixisme invasor.

La consigna de cap d'any no pot ésser altra que aquesta: Front Popular Antifeixista amb totes les seves conseqüències.

En la jornada més intensa dels esforços enemics al front exterior de Terol, tots els atacs han estat rebutjats amb gran energia

A la Muela de Teruel la iniciativa ha estat nostra i s'han ocupat posicions a l'enemic

La nostra aviació tombà dos aparells rebels i bombardejà intensament Calamocha, Cella, Bergas i Albarracín

Al sector d'Orna de Gállego han estat ocupades tres cotes

EXERCIT DE TERRA

Exèrcit de Llevant. — Continua la batalla de Terol, que a penes si s'interromp i les proporcions de la qual s'eixamplen cada dia, sense que cessi l'enemic en la seva empresa d'acumular reforços, cosa que li resulta possible a costa de l'abandonament de plans en els quals tenia posat tot el seu afany i que les nostres operacions en aquesta zona li han desbaratat per complet.

La relació de la jornada d'avui pot sintetitzar-se dient que ha estat la més intensa de totes les que han transcorregut d'ençà que els facciosos iniciaren la seva contraofensiva, i la que més bé ha pogut revelar el vigor de les nostres tropes i que ha tingut més positius resultats per a nosaltres, d'entre totes les del mateix període.

Al matí, prèvia una densíssima preparació d'artilleria, a càrrec de gran nombre de bateries, que ha durat més de dues hores, i de bombardeigs realitzats per molts avions l'enemic, amb acompanyament de tancs, ha atacat reiteradament pel Sud de Coned en direcció a Terol. La nostra infanteria, que ha suportat d'una manera admirable el terrible foc de l'artilleria i l'aviació, ha rebutjat tots els atacs, sense cedir un sol pam de terreny. Cap a mitja tarda, l'enemic, que havia estat castigadíssim, s'ha replegat a les seves posicions, després de deixar abandonats dos tancs a la zona de combat.

L'acció eficaç de la nostra artilleria ha frustrat dos atacs més als contraforts de Sierra Palomera cap al Petró, on la infanteria facciosa

s'ha replegat desordenadament cap a Cerro Gordo i Celadas.

Al sector de La Muela, de Terol, la iniciativa ha estat nostra. Les tropes de la República han actuat allí ofensivament i llur enèrgica acció els ha permès d'ocupar posicions que mantenen a cobert del foc la carretera de Villastar a la capital. Com que els rebels han intentat resistir en algunes cases isolades, aquestes han estat preses per assalt. Hem fet 25 presoners i ens hem apoderat de vuit fusells-metralladora, de marca italiana.

A l'interior de Terol ha quedat ocupada l'única nau del Seminari que seguia a poder dels facciosos, els quals només tenen allí com a refugi els soterranis.

També ha estat de gran activitat la jornada per a l'aviació de tots dos bàndols. La nostra ha presentat combat dues vegades a l'adversaria. Aquest ha defugit la primera topada i ha fugit cap a Saragossa. En el segon combat no ha pogut evitar la batalla i hi ha perdut un aparell de caça i un altre de bombardeig. Els nostres aparells han resultat indemnes.

Testimonis de presoners i d'evadits coincideixen a manifestar que les tropes rebels sofrien aquests dies enorme desgast.

Exèrcit de l'Est. — Ha estat millorada a l'avantguarda la nostra línia al Nord d'Orna de Gállego, amb l'ocupació de les cotes 875, 820 i 814. Durant aquesta operació ens hem apoderat d'algunes caixes de cartutxos i de vint tones de blat.

Altres Exèrcits. — Res d'interessant.

EXERCIT DE L'AIRE

Segons nous informes, els avions enemics abatuts en els combats aèris sostinguts ahir, dia 5, foren quatre en lloc de dos, com es consignava en el comunicat oficial.

Avui, minuts després de les vuit de matí, ha estat bombardejada l'estació ferroviària de Calamocha, nus important en els moviments de tropes i de material que efectua l'enemic.

A les nou s'ha efectuat un bombardeig molt fort sobre els pobles de Cella, Bezas i Albarracín.

A les 10'15, cooperant a les operacions de l'Exèrcit de Llevant, diverses esquadretes han bombardejat les posicions de San Blas. A la mateixa hora, altres esquadretes han realitzat idèntica operació al Nord de La Muela, de Terol. Els aparells de caça que protegien dos d'aquests serveis han metrallat els parapets al Sud de San Blas, les bateries antiaèries emplaçades en camions, així com les posicions en aquell lloc i diversos combois de miques de La Muela, de Terol.

A les 16, els nostres caces s'han llançat contra dos grups d'aparells de bombardeig i altres de caça, italians i alemanys, que protegien aquells, i han abatut dos avions facciosos.

El darrer servei del dia ha consistit en l'ametrallament d'un comboi de camions a la carretera de Camínreal a Montalbán.

Per la nostra part no hi ha hagut cap baixa.

Crònica de "LLIBERTAT"

Què fa i què pensa fer l'enemic

Ara es desperta; vol reaccionar. Abans d'ahir, ahir i avui, la seva aviació ha atacat repetidament els pobles de la nostra avantguarda.

Les nostres bateries i les nostres forces de l'aire, han sembrat d'obusos i metralla concentracions rebels situades a Caudé, a Gea d'Albarracín, a l'alt de Celadas, i en altres punts propers a les nostres línies.

En un lloc solament, s'han vist cent-vuitanta camions i dos trens, carregats de tropa.

Entretant, a Terol, en una part del cas vell, els "guardies civils" fugits del Seminari i alguns altres petits focus, insisteixen en la seva defensa; ells diuen que "heroïcament", nosaltres, observant les coses com cal, afirmem que d'una manera folia i suicida.

Simultàniament, l'enemic, des de la seva reraguarda, ha posat en peu el seu aparell de propaganda. Les seves emissores afirmen rodonament:

"Teruel no es de la 'canalla marxista', — aquests som nosaltres, — ni lo serà nunca."

pular Antifeixista amb totes les seves conseqüències.

Front Popular al poble, al govern i a l'Exèrcit.

I el feixisme és vençut.

Fins el "general-speacker" de Sevilla, el "clown" de l'emissora feixista d'Andalusia, contra el que havia dit anteriorment, ara assegura que Terol no és nostre.

Evidentment, és que la seva reraguarda, — els seus, és clar, — que sols coneixia els "èxits" del Nord, esperava el tant repetit avanç "definitiu" de l'exèrcit "nacionalista" i aquest sol fracàs hauria estat suficient per a derrumbar-la. Perquè, què us creieu? La reraguarda facciosa desconeix encara, oficialment, que Belchite és nostre.

Què pensa fer, doncs, l'enemic? Atacar?

Perquè es fortifica si vol avançar? O és que no creu ja en les seves forces?

Es evident, que la "curtesa" dels "nacionalistes" arriba a fer-los creure que Terol tornarà a ésser seu, com els fa tenir la seguretat de que el bloqueig a la Mediterrània és efectiu.

Tracten, amb la seva propaganda, — falsa, cega, feixista, — guanyar temps. Mantindre de la manera que sigui entre la seva gent, la confiança en un potent exèrcit "nacionalista", fàcil vencedor en els propers combats amb els milicians "rojos". Tal vegada, arriben a pensar en contrarrestar el desastre

formidable de Terol amb l'èxit que es prometen en una ofensiva propera. O potser, més modestament, volen guanyar aquests temps, — uns dies solament, — per atenuar la desastrosa confessió de la derrota soferta per les seves sempre "victorioses tropes", com resen els seus comunicats.

Pensin el que es vulgui, podem mirar-nos-ho i comentar-ho estòicament.

Faci el que els plagui; nosaltres els observem i estem alerta. Tot està previst.

I si somniem encara en avenços "victoriosos" i "decisius", és perquè ens confonem amb els abissinis i amb els xinesos i no sabem que ara tenen enfront un Exèrcit potent, excellent d'organització i de disciplina, que sabrà frustrar els seus propòsits i les seves ambicions.

LLUIS COLOM.

Desembre del 1937.

(Rebut en considerable retard.)

Aquest número ha passat per la censura

El colorisme

Tenim el racisme. Ara tenim també el colorisme. No volem referir-nos, és clar, al colorisme artístic. Es tracta, ben diferentment, de la tesi política que vol reservar determinades parts del món als homes de determinat color.

La teoria no es nova. Però l'almirall japonès Suetsugu — que actualment navega en terra ferma i és ministre de l'Interior — li ha donat una consagració oficial i explosiva. Suetsugu, sentint-se, no ja japonès, sinó groc, vol treure de l'Àsia la gent de pell blanca.

Damuna la base de l'adjudicació de cada part del món a un color humà, tindriem una Europa tota blanca, una Àsia tota groga, una Àfrica tota negra, una Amèrica tota de color d'aram i una Oceania que, per la multitud de les seves illes, podria admetre la pluralitat de colors.

Heus aquí, doncs, el colorisme traslladat del camp pictòric i literari al camp de la política internacional. Més enllà del racisme, el colorisme apareix en actitud agressiva. Al costat de la teoria crònica de Suetsugu, la teoria ètnica de Hitler és modesta i tímida.

Suetsugu posa en el color de la pell el dret d'ocupar terres i pobles i Estats. Els blancs, per exemple, no poden establir-se a la Xina com a industrials, ni com a comerciants, i molt menys com a colonitzadors. Però els japonesos, per llur grogor, poden envair la Xina, poden devastar-la, poden conquerir-la, poden anexionar-se-la. Tot això els és permès perquè tenen groga la pell. Grogà i dura i gruixuda.

I els xinesos han de resignar-se i d'accontentar-se a la nova situació. Ells són massacrats; llurs ciutats, bombardejades; llurs terres, cobertes de foc i de ruïnes. Tot és segons el color de la gent que us colpeix i us ataca i us crucifica. Grocs amb grocs, com blancs amb blancs i negres amb negres, tot està bé.

Els nipons, posats a la feina, la fan com cal. Es veu que són amadors de l'obra ben feta. Imitant les modes blanques — i perfeccionant-les sovint — han arribat a inventar teories generals per a justificar llurs fetes. Si Mussolini pot apoderar-se de l'Etiòpia en nom de l'imperialisme romà, i Hitler pot perseguir els jueus en nom de la pureza de la raça ària, per què al costat del feixisme i del nazisme no hi ha d'haver el colorisme de l'almirall Suetsugu?

Tenim en la història humana guerres d'Estats, guerres de religions, guerres de nacions i guerres de races. Vindrà aviat una guerra de colors? Resultarà que allò que fa l'home no és el nom, ni l'ànima, ni la nació, ans és la pell? Per aquest camí veurem, sense trigar gaire, com els colors de la pell passin a les banderes de combat.

A. ROVIRA I VIRGILI

Aragó

HAN ESTAT FORTIFICADES
LES POSICIONS PRESES A LA
ZONA D'ORNA DE GÁLLEGO

Front de l'Est. — Els nostres soldats han dedicat el dia d'avui a fortificar les posicions preses ahir a l'enemic, a la zona d'Orna de Gállego.

S'ha estès lleugerament l'avanc a altres llocs, la qual cosa permet de refermar aquelles posicions i les posa en situació de franc avantatge contra la possibilitat d'un contraatac facciós.

Belarmino Tomás, que ha pres part en la presa de Terol, parla:

"Comptem amb un veritable Exèrcit que avantatja el de l'adversari"
"Els intents de reconquesta ja costen als rebels més de vint mil homes"

Coincidint amb les brillantíssimes operacions realitzades per l'Exèrcit republicà al front de Llevant, que culminaren amb la desfeta del feixisme i la conquesta de Terol, el líder socialista asturià Belarmino Tomás, ex-President del Consell d'Astúries i Lleó, realitzà una visita a aquells sectors acompanyat del comunista Mije, per tal de complir una missió que els havia encarregat el Comitè d'Enllaç d'Ambdós partits. Els acompanyava també el Comissari General d'Astúries Pauli Rodríguez.

Belarmino Tomás prengué part activa en les darreres operacions per a l'alliberació de la plaça de Terol del domini dels rebels, i jutjant molt interessant i de gran actualitat les seves impressions, un redactor de l'Agència Febus l'ha interrogat per a donar-les a conèixer al públic.

—Vinc entusiasmat— ha dit —de la meua visita al front de Terol. El nostre exèrcit ha lluitat i segueix lluitant d'una manera magnífica o sense parió. L'heroisme en tots els combats que ha intervingut no pot superar-se. Atropellen els nostres soldats, les hosts faccioses quan es llancen a l'atac; les aturen en sec i les fan desistir de llurs intencions, si s'atreixeixen a sortir de llurs trinxeres. S'han registrat episodis inesborrables. L'alt esperit de què estan posseïdes, llur gran moral, són factors essencialíssims de la victòria aconseguida. Els que a Astúries forem testimonis d'aquella èpica lluita del Mazuco, on els homes oferien l'heroisme i el coratge, aturant els facciosos, amb tot i la manca d'armaments, ens hem sentit ara meravellats en contemplar la puixança de l'Exèrcit Popular, dotat d'abundant i modern material de guerra. Comptem, doncs, amb un veritable Exèrcit, que avantatja l'adversari, perquè el sosté la fe d'un alt ideal. La impressió que he recollit a Terol és optimista. L'enemic, amb tot i els seus desesperats esforços, no serà capaç de reconquistar aquella plaça. He presenciat des de les trinxeres de primera línia com es baten i amb quin valor lluiten. Les nostres màquines automàtiques escombren materialment els rengles enemics. Cauen els facciosos en gran quantitat i els seus vents intents els costen ja més de vint mil homes. Dintre de poc, les forces de xoc rebels estaran quasi delmades, i llavors... Repeteixo que la meua impressió és magnífica i la meua fe en la victòria, de la qual n'és la conquesta de Terol un dels principals plans, s'ha refermat amb aquesta visita als fronts de Llevant.

Diguem a Belarmino Tomás que teníem notícies que havia pres part directament i personalment en la lluita de Terol, i ens contestà:

—Efectivament, quan estava allí vaig saber que es preparaven diverses mines per a volar alguns edificis on petits nuclis facciosos havien preparat llurs darreres defenses. Em vaig oferir al comandament militar de la ciutat, el qual acceptà els meus serveis. Durant els tres dies que vaig romandre a la capital del Baix Aragó, vaig reconèixer els treballs, donar instruccions, ordenar i ajudar en la preparació i càrrega d'aquestes, les quals quedaren acabades aportant els coneixements de la meua professió. Al Seminari, un edifici de murs molt gruixuts, se'n prepararen dues, amb una càrrega de 1.800 quilos i una altra de 600, que en esclatar enderrocaren les parets i

permeteren que els nostres soldats s'apoderessin d'aquell fort reduït, on feren 60 presoners i alliberaren l'element civil que hi havia obligat pels rebels. També quedaren alliberats uns presoners nostres, entre els quals hi havia un comissari polític. Voltà també el Govern Civil, el Casino de Terol i el Banc d'Espanya. Aquest edifici restà completament destruït. A la mina construïda sota els seus fonaments s'havien posat 800 quilos de dinamita. La força de l'explosió fou tan gran, que el xassís d'un automòbil que hi havia en un local de la planta baixa fou llançat a més de cinquanta metres d'altària. Aquesta ha estat la meua intervenció directa en la conquesta de Terol, la qual m'ha deixat plenament satisfet, perquè he contribuït al fet que els reduïts enemics quedessin reduïts al mínim.

El líder asturià ha ratificat el seu optimisme en la victòria de les armes republicanes, i com que li hem parlat de les grolleres mentides que propalen les ràdios faccioses i els comunicats oficials, ha dit:

—Sí, sí. Que segueixin dient que són a Terol. Allí no funciona sinó la Ràdio del Govern de la República, que escampa la seva veu arreu del món. I, per si algú en dubtava, els parlamentaris anglesos que visitaran Terol seran les veus més autoritzades que preganaran la veritat indiscutible del nostre gran triomf sobre les tropes del feixisme.

Les relacions entre la Generalitat i el Govern Central

Una admonició del Conseller de Governació a un diari local

Anit passada el conseller de Governació i Assistència Social, senyor Antoni Maria Sbert, va rebre els periodistes que fan informació a la Conselleria de Governació, i els va fer les següents manifestacions:

—Un periòdic d'història neutre i moderat —va començar dient— i poc afecte en la seva història política a les llibertats de Catalunya, avui alliberat d'aquelles velles influències, ha publicat, però, un editorial enutjós, perquè sembla que tracta d'emmetzinar les relacions entre el Govern de la Generalitat i el de la República, i perquè, a més, és injust, conté falses imputacions i implica censures a la gestió del Govern de Catalunya en matèria de proveïments, en la qual han intervingut tants factors contradictoris alguns dels quals estan fora dels ressorts i dels recursos de la Generalitat i són prou coneguts de l'opinió pública.

Això m'ha obligat —va acabar— a fer un requeriment a l'esmentat diari per tal que tingui especial cura d'evitar tot el que pugui dificultar la col·laboració entre els dos Governos, que és i ha de continuar essent sostinguda amb plena cordialitat.

La visita dels diputats anglesos a l'Espanya Republicana

Ahir al matí, al Gabinet de Premsa de la Presidència, tinguérem el gust de saludar la comissió de diputats laboristes que, invitats pel Govern de la República, han vingut a visitar l'Espanya lleial.

Tots ells molt francs, es posaren a la disposició de les exigències dels periodistes barcelonins i altres informadors estrangers.

Després de les formalitats acostumades, presentacions, canvi de targetes, etc., abordarem pel nostre compte, en nom de "La Publicitat", el diputat laborista George Strauss el qual, molt amablement, respongué a les nostres preguntes.

Com no podia ésser altre, el tema de les properes eleccions britàniques fou la primera cosa que se'n acudí:

—Veureu: les eleccions, diguem-ne properes, no perquè hagin d'ésser properes, sinó perquè seran les primeres que han de venir, és un dels problemes candents en la política britànica i àdhuc en la política internacional. Jo, personalment, no us puc assegurar res; sempre he tingut por de fer pronòstics, fins en partits de futbol. En realitat, les eleccions haurien de fer-se l'any 1940. La situació internacional hi té una part més forta que la política interior. Els conservadors sembla que en tenen ganes. Per la nostra part, en cas de celebrar-se, estem preparats, i no crec arriscar-me gaire en dir-vos que confiem en el nostre triomf.

—I dels problemes internacionals, en quin l'opinió britànica està més interessada: en el de l'Extrem Orient o bé en el d'Espanya, o sigui de la Mediterrània?

—Mireu: l'opinió pública anglesa està dividida, com totes les opinions del món. Ara bé: el problema d'Espanya per al poble britànic té una importància especial, que fa que es mantingui en primer pla. La importància del problema espanyol no és de caràcter material com el de l'Extrem Orient, sinó que té un aspecte sentimental. El poble treballador anglès sent com cap altre la tragèdia d'Espanya.

Això s'escapa de l'òrbita material. Nosaltres, en defensar Espanya, no defensem interessos de ningú; defensem la democràcia. El poble anglès, obrers i patrons, té el sentit de la democràcia arrelat al moll de l'os. Això us explicarà que l'altre dia vàrem celebrar un acte de simpatia a la democràcia espanyola a l'espaiós Albert Hall. Hi parlaven el Major Attlee i Mis Wilkinson. El local s'omplí de gom a gom. Molta gent hagué de restar als afores. Vós, que ja coneixeu aquells indrets, imagineu-vos que pel Kensington Road i per l'Imperial Institut no es podia donar un pas. Es recaptaren més de tres mil lliures esterlines.

—Una altra pregunta, si no és molestar-vos: La preparació de l'opinió pública britànica permetria el Govern de prendre decisions importants en el cas d'un conflicte armat?

—Home! Em féu unes preguntes

molt incisives. A això no us puc respondre. De totes maneres, el nostre Govern mai no obrirà, en una qüestió tan important, d'espatlles al poble. A casa nostra, els conservadors són democràtics.

Hem pogut copsar també algunes preguntes que diversos periodistes feren, per mitjà de l'interpret, a Mr. Edward Williams. Un d'ells li preguntà:

—Les opinions són molt dividides?

—Els partits obrers i democràtics van molt units. El Partit Laborista, el Comunista i les Trade Unions estan completament d'acord panyà. No hi ha altra animositat pel que es refereix al conflicte d'Espanya contra l'Espanya republicana que la que hi ha als medis burgesos i antidemocràtics... I entre els conservadors, encara hi ha diverses tendències, algunes d'elles favorables a la causa de la República.

—Segons el que acabeu de dir —féu un periodista — Mr. Eden deu estar contra el Govern d'Espanya?

—Això és una incògnita. La política de circumstàncies. I pel que respecta al Govern anglès, només té la política de l'imperialisme britànic. Amb rares excepcions —àdhuc dins el mateix Govern— hi ha una tendència democràtica i una posició antifeixista.

—Quina impressió heu rebut d'Espanya?

—Excel·lent. Els vostres contraris han fet molt de bluf sobre la situació de l'Espanya lleial. Nosaltres —no hem de negar-vos-ho— hem quedat sorpresos de la normalitat que hi ha a la vostra ciutat i al vostre país. Circulació ben organitzada. Gent ben vestida com a qualsevol ciutat europea... També hem rebut una agradable impressió davant les organitzacions que ha portat a cap el Govern, enmig de les dificultats derivades de totes les guerres.

—I de les eleccions, què?

—Són molt possibles. De celebrar-se, el triomf fóra nostre. Com a detall curiós, us diré que el Govern conservador s'ha fet seus —per no dir ens ha pres— alguns punts del nostre programa. Entre ells, en la qüestió de les mines hi ha la tendència d'anar paulatinament a la nacionalització. La compra dels "Royalties" (censos sobre el percentatge del carbó que s'extreu de les mines) per part del Govern a llurs propietaris és un d'aquests punts. Al nostre país els problemes interiors no distreuen l'atenció dels exteriors. La tendència democràtica és tan forta que fins el mateix Govern és favorable a les democràcies.

Després passaren a la terrassa, on s'impressionaren algunes plaques i diversos metres de film.

Aquest contacte dels diputats anglesos amb la premsa barcelonina acabava a dos quarts de dues de la tarda.

NOTES INFORMATIVES

COMISSIÓ DE RECOLLIDA DE ROBES D'ABRIC PER L'EXERCIT DE L'EST

	Pessetes
Suma anterior:	24.283'70
Comissari delegat d'Ordre Públic:	100'—
Ajuntament i veïns de l'Ampolla:	1.600'60
Ajuntament i veïns d'Altafulla:	504'50
	26.488'80

Demés de les pessetes entregades, els veïns d'Altafulla han aportat una gran quantitat de robes d'abric.

LA INFANTIL
 Confeccions per a nens i senyors
 Baixada de Misericòrdia, 16

NOTA DE L'ALCALDIA

Es fa avinent als propietaris de tota classe de vehicles que no siguin de tracció a motor, que durant el present mes de gener, hauran de posar-se al corrent en el pagament de l'arbitri corresponent a l'any 1937, amb el ben entès que pel que es refereix a l'import sobre Carros solament seran considerats com a agrícoles els que es dediquin exclusivament al transport de fruits i d'eines pròpies dels treballs del camp. Els restants ocupats en transportar terres, materials per a construcció i, en general, els que circulen per la via pública amb mercaderies han de matricular-se com a carros d'Indústria.

Els qui deixin de complir aquestes prevencions seran considerats com a infractors i incorreran en les sancions que preveu l'Ordenança de l'arbitri.

CASA POU
 Flors artificials
 Perfumeria, Merceris

INSPECCIÓ D'ENSENYAMENT PRIMARI DE TARRAGONA

Es posa en coneixement dels interessats que tots els mestres i auxiliars que hagin sol·licitat donar les acostumades classes nocturnes per adults en llurs respectives escoles resten autoritzats per aquesta Inspecció per donar-les, amb l'advertència que vénen obligats a desempenyar les esmentades classes amb el màxim zel i interès, i que serà objecte de rigorosa sanció qualsevol manifestació de negligència que sigui observada per part dels professionals de l'ensenyament compromesos en aquesta tasca.

Mobles
Radio-Philips : Música
PAU RICOMÀ
 Rambla 14 d'Abril, 48
TARRAGONA

CONSELLERIA DE GOVERNACIÓ—DEPARTAMENT DE MERCATS

Una de les principals dificultats amb que s'ensopega durant aquesta guerra, que ens veiem obligats a sostenir contra la facció, és el proveïment de les poblacions. Les autoritats, però, que tothora vetllen per tal de superar aquestes dificultats o quan menys aminorar-les, com s'ha vingut demostrant en totes les oportunitats, avui trobem l'oportunitat d'oferir al poble 14 vedells, que es vendran avui, dissabte, als Mercats, distribuïts de la següent manera: dos al Mercat del Fòrum, un al Mercat del Port, i 11 al Mercat Central.

La carn es vendrà a raó de 12'50 pessetes el quilo. Els ossos s'expediran al públic en taula apart, i els menuts als llocs de costum i al preu de taxa.

Aquesta Conselleria té una veritable satisfacció en exposar-ho al públic perquè tothom en sigui sabedor, al mateix temps que espera, també de tothom, es guardará un perfecte ordre per a facilitar la seva bona distribució.

Tarragona, 7 de gener del 1938.
 —El conseller de Governació, D. Valle.

CAFÉS CARACAS
ELS MÉS AROMÀTICS
 Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

AJUNTAMENT DE TARRAGONA.—TRANSFERÈNCIES DE CREDIT

Aprobat per la Corporació municipal en la sessió celebrada el dia 31 del mes de desembre l'expedient de transferències de crèdit d'uns a altres articles i capítols del vigent pressupost per un total de 90.000 pessetes, resta exposat al públic el dit expedient en les oficines d'Intervenció municipal durant el termini de deu dies als efectes de reclamació.

Tarragona, 31 de desembre del 1937. — L'alcalde, F. Conde.

Alt Funcionari Generalitat

desitja llogar casa amb mobles o sense, a menys de 10 quilòmetres de la ciutat. Màxima garantia.

Raó: Rambla 14 d'Abril, 95.

L. SANTAMARIA
DENTISTA
 Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.^a
 Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

Sugrañes, impressor. — Tarragona

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats **Ocasions permanents**
 en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt
Apodaca, 11, entressol **Tarragona**